

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2025 r.

na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie **W.W.**

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania

wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 30 maja 2025 r., sygn. akt II AKa 306/24,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku – Białej

z dnia 5 marca 2024 r., sygn. akt III K 177/21,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Kasację od w/w wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego, który zarzucił rażące naruszenie szeregu przepisów prawa, co miało wpływ na treść zaskarżonego wyroku. W konkluzji skargi zawarto wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia argumentując, że za jego uwzględnieniem przemawia przede wszystkim waga podniesionych zarzutów, a zatem „rozstrzygnięcie Sądu odwoławczego może zostać uznane za dotknięte wadą mającą istotny wpływ na treść orzeczenia. W tej sytuacji kontynuowanie wykonywania kary pozbawienia wolności, pomimo istnienia uzasadnionych wątpliwości co do prawidłowości

samego wyroku, godzi w zasadę zaufania obywatela do wymiaru sprawiedliwości oraz w konstytucyjną gwarancję prawa do rzetelnego procesu”.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji wchodzi w grę wyjątkowo, w razie zaistnienia szczególnych okoliczności, a to z tego względu, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć. Zgodnie z regułą wyrażoną w art. 9 § 1 k.k.w. postępowanie wykonawcze wszczyna się bezzwłocznie, gdy orzeczenie stało się wykonalne, a wyrok - w myśl art. 9 § 2 k.k.w. - - staje się wykonalny z chwilą jego uprawomocnienia.

Jak wielokrotnie podkreślano w orzecznictwie Sądu Najwyższego, instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 25 maja 2023 r., IV KK 105/23, LEX nr 3567070; z dnia 8 lutego 2022 r., II KO 111/21, LEX nr 3305890*). Powołanie się na treść zarzutów przez autora kasacji nie może być uznane za wystarczające w tym przypadku – nie mogą one bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka skazany nie powinien ponieść w ogóle kary, bądź z dużą dozą prawdopodobieństwa zaskarżony wyrok zostanie uchylony. Jakkolwiek nie można tego wykluczyć, to jednak brak możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że zarzuty podniesione w kasacji wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej, iż powinny prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa ocena

trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania nadzwyczajnego środka zaskarżenia. W niniejszej sprawie nie wykazano szczególnych okoliczności mogących przemawiać za wstrzymaniem wykonania w/w orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

[r.g.]